Benke László

Megtagadtalak

Megtagadtalak; nem létezel az életemben.
Elmondom majd mindenkinek,
csak kitaláltalak, nem fáj a hiányod sem.

Magam megyek tovább, bárki integet,
nem mondom meg, hová megyek és minek.
Tévedésem voltál, ennyit se mondok senkinek.

Szerelemre vágytam. Te csak a húsod adtad,
túl jó és túl rossz voltál nekem.
Olykor megőrültem érted, hetvenöt évesen.

Szenvedélyed fogságából a szerelem,
azt reméltem, végleg kiszabadít.
Jó, hogy elvitted innen a poharad is.

Megtagadtalak; nem te vagy a verseimben.
Nincs tovább. Bármi legyen veled az ég alatt,
megsemmisítettelek a szívemben.

Számonkérőim

A jóságot kéri számon rajtam
az ördög és a jóisten is.
Térdre borulva reszket értem
a ló-patás bukott angyal,
de Isten békességre int
a Sátánnal szemben is.
Mind azt akarja, javuljak
meg, hozzá reményt is adnak.
S még egy kicsit élni hagynak.